

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019205251
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:0019205251.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu TELERVIS PLUS a.s., Bratislava, Staré Grúnty 7, IČO: 35 717 769, proti žalovanej Magdaléne Puľákovéj, nar. 3.1.1935, bytom Michalovce, Prof. Hlaváča 1890/36, o zaplatenie 889,00 eur s prísl., o o odvolaní žalovanej proti rozsudku 7Csp/131/2019-60 z 19.2.2020 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v napadnutej vyhovujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 521,00 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 463,00 eur od 31.5.2017 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 58,00 eur od 31.5.2017 do zaplatenia, to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu 17,20% s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 889,00 eur s príslušenstvom. Uviedol, že proti platobnému rozkazu zo dňa 25.9.2019 podala žalovaná odpor, v ktorom o.i. poukázala na množstvo neprijateľných zmluvných podmienok obsiahnutých v zmluve, čo odporuje § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že v zmysle § 297 písm. b/ CSP na prejednanie veci nenariaďoval pojednávanie. V rámci dokazovania sa oboznámil so zmluvami o úvere zo dňa 26.9.2016. Citoval § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy, ako aj § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a tiež § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanou dňa 26.9.2016 dve zmluvy, na základe ktorých jej poskytol peňažné prostriedky v sume 1.235,00 eur. Vychádzajúc z § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. skúmal, či zmluvy uzavreté medzi stranami obsahujú aj náležitosti podľa § 2 písm. a/ až l/, s/, z/ a aa/ so zistením, že v zmluvách nie je uvedený druh spotrebiteľského úveru a ani adresa veriteľa, na ktorú môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a preto aj keď zmluvy pokladal za platné, považoval ich za bezúročné a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d/. Považoval tiež za preukázané, že žalobca poskytol žalovanej v prípade prvého úveru sumu 1.000,00 eur a dlžníčka z tohto úveru vrátila sumu 537,00 eur a v prípade druhého úveru pri poskytnutej sume 235,00 eur žalovaná zaplatila sumu 177,00 eur. Vzhľadom na uvedené zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi nesplatenú sumu poskytnutých úverov berúc do úvahy ich bezúročnosť a bezpoplatkovosť a to sumu 521,00 eur (1.000,00 eur + 235,00 eur - 537,00 eur - 177,00 eur). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a poukázal na obdobný rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 11Co/106/2012. Žalobcovi priznal nárok aj na úroky z omeškania a o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 17,20%.

3. Rozsudok v jeho vyhovujúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania napadla včas podaným odvolaním žalovaná a to s použitím odvolacích dôvodov upravených v § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP. Uviedla, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a nenavrhol pojednávanie, na ktorom by sa mohla osobne alebo prostredníctvom ňou zvoleného zástupcu brániť. Tvrdila, že súd nevykonal ňou navrhnuté dôkazy a to na preukázanie skutočne vyplatených finančných prostriedkov, ktoré uhradila obchodnému zástupcovi žalobcu p. G.. Tvrdila, že podľa zmluvy č. 520161946 zo dňa 26.9.2016 jej mal žalobca vyplatiť sumu 1.235,00 eur, avšak poskytol jej len sumu 1.000,00 eur a keďže zmluva na 1.000,00 eur neexistuje, nemá žalobca právo vymáhať plnenie z neexistujúcej zmluvy. Podľa zmluvy č. V 5201651291 jej mal žalobca poskytnúť sumu 235,00 eur, avšak skutočné preukázanie vyplatenia finančných prostriedkov nebolo žalobcom dokázané. Upozornila, že spolu s platobným rozkazom jej neboli doručené prílohy a nemala tak možnosť oboznámiť sa s predloženými dôkazmi. Na pojednávaní chcela žiadať o vypočutie obchodného zástupcu žalobcu, čo jej však nebolo umožnené.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

5. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a zistil, že nie sú dané dôvody pre potvrdenie rozsudku (§ 387 CSP), ani pre jeho zmenu (§ 388 CSP), a preto rozsudok v napadnutej časti podľa ust. 389 ods. 1 písm. b), § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalovaná v odvolaní uplatnila odvolacie dôvody okrem iného podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP.

7. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký a zahŕňa právo na prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu; o naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP však pôjde vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP je naplnený v prípade iných väd konania, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie, napr. v prípade nesprávne realizovanej manuálnej povinnosti súdu (§ 160 CSP), pochybení súdu vo vykonanom dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania, nesprávne posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu a pod.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu prvej inštancie dospel k záveru, že odvolanie žalovanej z hľadisk uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) a písm. d) CSP je opodstatnené, keďže súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom v konaní a tiež nedostatočným odôvodnením napadnutého rozsudku, ktorý nemá zákonné náležitosti vyžadované ust. § 220 ods. 1 CSP, odňal strane možnosť uskutočňovať jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a v konaní došlo k vadám, ktoré

mali za následok nesprávne rozhodnutie, preto už z týchto dôvodov rozsudok v napadnutom rozsahu musel byť zrušený podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

10. Súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru o splnení zákonných predpokladov v zmysle ust. § 297 ods. 2 písm. b) CSP v danom spotrebiteľskom spore zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere, z ktorých žalobca odvodzuje uplatnený nárok, a pochybil, pokiaľ prejednal spor bez nariadenia pojednávania, nakoľko na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania neboli splnené zákonné podmienky ustanovené v § 297 CSP.

11. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať o.i. vtedy, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1000 eur (písm. b/).

12. Ust. § 297 CSP vychádza z myšlienky, že práva spotrebiteľa budú lepšie chránené dodržaním princípu ústnosti v civilnom procese a obmedzením výnimiek z tohto princípu. Podmienky uvedené v cit. ust. § 297 písm. b) CSP sú kumulatívnymi podmienkami, pri splnení ktorých súd nemusí nariadiť pojednávanie. Na prejednanie sporu nie je potrebné pojednávanie nariadiť v takom prípade, ak ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán sú nesporné a ide o bagateľný spor (hodnota sporu do 1.000,00 eur bez príslušenstva). Ust. § 297 CSP na rozdiel od ust. § 177 ods. 2 písm. b) CSP nevyžaduje súhlas strán s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania.

13. V posudzovanej spotrebiteľskej veci, i keď hodnota sporu nepresiahla 1.000,00 eur, podľa názoru odvolacieho súdu nejde o vec jednoduchého právneho posúdenia a okrem toho nebola splnená ani ďalšia podmienka pre rozhodnutie sporu bez nariadenia pojednávania, a to podmienka nespornosti skutkových zistení, z ktorých súd pri rozhodovaní vychádzal. Je nepochybné, že pri právnom posúdení prejednávanej veci je nutné okrem vnútroštátnych právnych noriem aplikovať aj normy práva Európskeho spoločenstva týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, a zároveň z obsahu spisu (vzhľadom na námietky žalovanej obsiahnuté v odpore proti platobnému rozkazu, v ktorom spochybňuje tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe) je zrejmé, že skutkové tvrdenia strán sú sporné. Žalovaná dôvodne vytýka nesprávny postup súdu prvej inštancie, ktorý nenariadením pojednávania v tejto veci porušil zásadu bezprostrednosti a ústnosti vyjadrenú v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, odňal stranám sporu (žalovanej) možnosť konať pred súdom v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. I keď táto zásada nie je absolútna, nakoľko konanie neprebíha len v bezprostrednej a ústnej komunikácii strán so súdom, ale obsahuje i prvky písomnosti a komunikácie medzi stranami, ktorá je sprostredkovaná súdom, v danom prípade však vzhľadom na to, že sa nejedná o vec jednoduchého právneho posúdenia a zároveň i na odstránenie spornosti tvrdení strán, na prejednanie sporu bolo potrebné pojednávanie nariadiť. Na pojednávaní súd prvej inštancie mohol ustáliť skutkové tvrdenia, ktoré sú medzi stranami sporné a ktoré považuje za nesporné, príp. na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností požiadať strany o ďalšie skutkové tvrdenia (§ 150 CSP), vykonať navrhnuté dôkazy a oznámiť stranám a ich zástupcom svoje predbežné právne posúdenie prejednávanej veci (§ 181 ods. 2 CSP). Ide o základnú procesnú povinnosť súdu v rámci požiadavky tzv. predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, v rámci ktorej súd na pojednávaní oznámi stranám, ako sa mu na základe doterajšieho priebehu konania (predovšetkým so zreteľom na vyjadrenia strán podľa § 167 CSP) javí doterajší priebeh sporu a vytvorí tým stranám priestor na prehodnotenie vlastnej procesnej pozície, ich vecnú a efektívnu právnu argumentáciu, riadne substancovanie skutkových tvrdení a dôkazných návrhov a pod. Zúčastniť sa na pojednávaní je právom, a nie povinnosťou strán sporu a stranám nič nebráni v tom, aby svoje procesné práva vykonali inak, ako svojou účasťou na pojednávaní. Konať so súdom ústne a bezprostredne nie je ich povinnosťou, no na druhej strane súd alebo strana nemôže konať iba sprostredkované a písomne, ak stranám sporu je nariadením pojednávania daná možnosť konať bezprostredne a ústne na pojednávaní. Pojednávanie nie je len nástrojom na uspokojenie ústavných práv strany konania, ale je i najefektívnejším nástrojom jeho koncentrácie, ktorý nasleduje písomným nástrojom vyjadreným v ust. § 167 CSP (doručovanie žaloby a vyjadrení pred nariadením pojednávania). Preto stranám sporu na nariadenom pojednávaní zásadne musí byť umožnené predniesť svoje skutkové tvrdenia, poprieť skutkové tvrdenia protistrany, navrhnúť vykonanie dôkazov, oboznámiť sa s vykonávanými dôkazmi a vyjadriť sa k nim, vyjadriť sa k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a vzniesť hmotnoprávne námietky.

14. Odvolacia námietka žalovanej, poukazujúca na nesplnenie podmienok pre rozhodnutie sporu bez nariadenia pojednávania, je teda celkom opodstatnená, a keďže toto procesné pochybenie súdu prvej inštancie nebolo možné napraviť v odvolacom konaní, neostávalo odvolaciemu súdu iné ako z tohto dôvodu rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

15. Žalovaná v odpore podanom proti platobnému rozkazu spochybnila spotrebiteľské zmluvy uzatvorené so žalobcom, ktoré podľa nej obsahujú neprijateľné podmienky a označila ich za neplatné, keď o.i. tvrdila, že celú požičanú istinu veriteľovi vrátila, čo evidentne odporuje tvrdeniam žalobcu obsiahnutým v žalobe a skutkové tvrdenia strán si tak zjavne odporujú. Okrem toho žalovaná v odpore vzniesla aj námietku premlčania, na ktorú súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nereagoval a túto nehodnotil.

16. V ďalšom konaní bude preto úlohou súdu prvej inštancie prejednať spor procesným postupom súladným s Civilným sporovým poriadkom, nariadiť na prejednanie veci pojednávanie pri splnení podmienok podľa ust. § 297 CSP a zabezpečiť si pre svoje závery dostatočný skutkový podklad procesne predpokladaným spôsobom, oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými stranami, vykonaním dôkazov, ktoré strany sporu navrhli v priebehu konania, alebo ktoré budú pre rozhodnutie nevyhnutné a ich vykonanie je možné aj bez iniciatívy spotrebiteľa s použitím ust. § 295 CSP, prípadne umožniť stranám uplatniť ďalšie prostriedky procesného útoku a procesnej obrany. Po prípadnom doplnení dokazovania a vyhodnotení vykonaných dôkazov podľa zásad ustanovených v § 191 a nasl. CSP súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodne s tým, že v novom rozhodnutí vezme do úvahy len tie skutočnosti, ktoré vyšli (vyjdú) v konaní najavo (čl. 11 ods. 4 CSP) procesne správnym postupom. Nové rozhodnutie súd prvej inštancie náležite odôvodní tak, aby sa dôsledne a presvedčivo vysporiadal so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v konaní a argumentmi sporových strán a tiež so skutočnosťami, ktoré žalovaná uviedla v odvolaní a zároveň aby odôvodnenie nielen formálne spĺňalo náležitosti požadované ust. § 220 ods. 2 CSP, ale aby i materiálne zodpovedalo kritériám spravodlivého odôvodnenia.

17. Predovšetkým si súd prvej inštancie ustáli, akú sumu si žalovaná od žalobcu skutočne požičala, akú sumu mu vrátila a či žalobca má ešte voči nej nejaké nároky. Vysporiada sa procesne relevantným spôsobom aj so vznesenou námietkou premlčania.

18. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne tiež o nároku strán na náhradu trov konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).